

LBRIS

We know
books

K.I. LYNN

In aceea
NOAPTE

Traducere din limba engleză
ELENA MACOVICIUC

LITERA
București

Ajunul Anului Nou

M-am uitat la reflexia mea, analizând fiecare unghi. Ochii mei căprui-deschis ieșeau în evidență datorită machiajului smokey eye, iar fața îmi era încadrată de ceea ce numesc buclele miraculoase ale părului meu de culoarea cafelei. Buzele roz, cu o nuanță de neobrăzare, completau lookul.

Rochia argintie, lăsată pe umeri, cu fusta evazată, era festivă și avea un amestec de drăguț și sexy. Și, cel mai bun lucru, avea buzunare.

Deși aveam o geantă, puteam folosi și buzunarele. În geantă era loc doar pentru telefon, ruj, niște bani și cărți de vizită.

– Cum arăt? am întrebat când am ieșit din baia hotelului.

Buzele Jennei se deschiseră într-un zâmbet.

– Ca o tipă fierbinte. Apoi își puse o brățară argintie. Îmi închizi fermoarul?

M-am dus spre Jenna când s-a întors, roșul puternic al rochiei ei mulate fiind în contrast cu pielea aurie și deschisă la culoare. La fel ca rochia mea, a ei strălucea în lumină. Gala Chicago's Resolution se reducea la chestii strălucitoare. Era un eveniment pe care-l așteptam cu nerăbdare de două luni – petrecerea supremă a finalului de an. Am rezervat împreună câteva nopți la hotelul W, într-o cameră cu o priveliște grozavă spre lac și spre pontonul deja luminat.

Mai devreme în acea zi, pe drumul spre Chicago din Indianapolis, făcusem karaoke în mașină, cuprinse de un entuziasm din ce în ce mai mare legat de evenimentul din acea seară.

Jenna îmi aranjă câteva șuvițe. În mod normal, părul meu era drept și se lupta cu fiecare buclă, dar Jenna nu renunță. Părul ei negru era mătăsos și la fel de drept ca al meu, așa că știa cum să-l facă să o asculte.

– Cred că suntem gata.

Își ridică telefonul și apăsă pe câteva taste, după care îl aruncă pe pat.

O canapea se întindea de-a lungul peretelui sub fereastră. Stăteam pe ea când mi-am pus pantofii negri cu platforme – o combinație de sandale cu toc și ghete. Când m-am ridicat, m-am simțit cu 10 centimetri mai înaltă.

– Aș vrea să fiu așa de înaltă tot timpul, m-am plâns.

Jenna își ridică o sprânceană, tocurile ei de 10 centimetri ținând-o la doi centimetri sub mine.

– Și ai putea fi dacă le-ai purta în fiecare zi.

– Voiam să zic fără ele, istețo!

– Dar gândește-te cât de mortal ți-ar arăta picioarele tot timpul!

Ne-am pus hainele, pentru ca măcar o parte din noi să fie încălzită în gerul iernii și în orașul vânturilor, și am coborât spre hol.

– Uberul aproape că a ajuns, a spus Jenna când s-a uitat în jos la telefonul ei. Ești gata?

– Sunt gata.

Drumul a fost unul scurt, dar coada de așteptare era aproape la fel de lungă ca pontonul. Din fericire, înaintam într-un ritm accelerat. Era mult prea frig ca să mergem pe jos, mai ales că purtam rochie.

O briză de aer rece mi-a mângâiat picioarele goale când am coborât din mașină și am scâncit, grăbindu-mă spre intrare. Am arătat biletele, apoi ne-am lăsat hainele la garderobă. Cu fiecare pas,

zâmbetul meu devenea din ce în ce mai mare și entuziasmul îmi curgea prin vene.

Am simțit cum fața mi s-a luminat când m-am uitat uimită în jur. Structura imensă, ca un dom, era uriașă și deja plină cu oameni. Lumini de toate culorile se mișcau prin încăpere și în susul pereților domului, muzica bubuind în boxe. Ritmul adânc de bas zguduia aerul, notele mai înalte făcându-mi sângele să curgă mai repede în timp ce pulsau prin mine.

– Oh, da, în seara asta o să facem ravagii! a spus Jenna în timp ce a scanat camera.

Slăbiciunea ei – și a mea – era un bărbat în costum, iar acolo erau sute.

– Oh, da!

Am bătut palma și ne-am apropiat de bar.

Jenna a comandat două pahare de vodcă cu coacăze și ne-am hotărât să ne mutăm de la intrare într-o zonă mai puțin aglomerată.

Fiecare pas era pe jumătate un dans. Era imposibil să ignorăm muzica și mișcarea pe care aceasta o cerea.

Între muzică și mulțimile de oameni, a durat câteva minute ca să traversăm spațiul întins. Apoi, într-un final, am găsit un loc și am adus un omagiu DJ-ului și ritmurilor sale ademenitoare.

M-am relaxat cu ochii închiși, brațele ridicate, fiecare parte a corpului meu lăsându-se pradă ritmului. Nu era nici o pauză, fiecare cântec alunecând în următorul cu o precizie fluidă. Eu și Jenna am cântat și uneori am țipat odată cu versurile.

– Nu mai am, a spus ea, arătând spre paharul gol.

L-am golit și eu pe al meu și am localizat cel mai apropiat bar ca să umplem din nou paharele.

Le-am luat, apoi ne-am îndreptat spre zona unde stătusem, când unul dintre numeroasele corpuri s-a întors brusc și a dat peste mine. Totul s-a mișcat foarte încet și foarte rapid în același timp.

Valul de vin roșu a căzut pe toată partea din față a rochiei mele.

– La naiba! Îmi pare rău!

Mi s-a deschis gura, iar spatele îmi era încovoiat în timp ce încercam cu brațele să țin lichidul departe de piele. În fața mea era un bărbat în costum negru. În timp ce-mi ridicam privirea, a apărut un maxilar puternic, urmat de niște buze numai bune de sărutat, un nas ușor încovoiat și niște ochi albaștri care aproape străluceau în lumina palidă și care mi-au făcut inima să-mi tresalte. Având în vedere cât de mult a trebuit să-mi ridic capul ca să-l văd pe tip, mi-am dat seama că avea peste 1,80 metri și că se uita la mine ca și cum aștepta ceva.

– La naiba! a fost tot ce am putut să spun înainte să mă uit în jos. Rochia odată argintie era pătată cu roșu. Trebuie să mă duc să spăl asta.

– Permite-mi să te ajut, a spus el.

M-am uitat la el, întrebându-mă cum avea să facă asta. Însă nu l-am refuzat, deoarece arăta mult prea bine. Era genul pe care nu-l dădeai afară din pat decât dacă era mai bun pe podea.

Am încuviințat și m-am uitat la Jenna, care, în mod misterios, nu mi-a sărit în ajutor. Mi-a zâmbit ca Pisica de Cheshire.

– Ai face bine să te ocupi de asta până ce nu intră în material. O să găsim pe cineva care să curețe totul, a spus ea și mi-a făcut cu ochiul.

Bărbatul a întins mâna ca să mă ajute să mă îndepărtiez de balta de lichid și gheață de la picioarele mele. Când am ajuns la câțiva metri depărtare, credeam că o să-mi dea drumul la mână, dar, în schimb, a ținut-o strâns în timp ce ne mișcam prin marea de oameni.

Am găsit toaletele și m-am bucurat că între cea pentru bărbați și cea pentru femei era una pentru familii.

– Perfect, a spus el când a deschis ușa, apoi închizând-o în urma lui.

Înăuntru era un spațiu mare, cu un blat întins și o chiuvetă.

A început imediat să umezească prosoape de hârtie, în timp ce eu le scoteam pe cele uscate. Mi le-a luat din mână înainte să pot

spune ceva și le-a băgat în partea din față a rochiei, ținându-le acolo. Am făcut ochii mari și am inspirat adânc, șocată deoarece mâna unui bărbat străin îmi invadase spațiul într-un asemenea fel.

Mușchii mi s-au încordat. Eram gata să îl plesnesc, dar acțiunile lui aveau ceva foarte clinic, ca încruntătura de pe frunte, iar acest lucru m-a oprit. Lipise șervețelele umede de material, iar pe cele uscate, de dedesubt, le folosea ca să absoarbă umezeala. A durat cam două secunde ca să conștientizeze asta, apoi bărbatul a făcut ochii mari, în timp ce mi-a întâlnit privirea uimită.

– Îmi pare atât de rău!

– Pentru băutura sau pentru că ți-ai băgat mâna în rochia unei femei străine?

– Pentru ambele, dar sigur pentru ultima.

În loc să-și tragă mâna, a continuat să tamponeze materialul. Ar fi trebuit să fie ciudat, dar mie mi s-a părut mai degrabă amuzant.

– Așa scot petele de pe cămăși înainte să facă pagube, a explicat el.

Am început să chicotesc, iar el a început să râdă. Avea o scânteie în ochi care mă atrăgea.

– Cel puțin nu a fost în partea de jos a rochiei.

– Sigur aș fi fost plesnit.

– Sau pur și simplu lovit. Nici măcar nu-ți știu numele și ai ajuns deja la a doua bază.

Zâmbetul lui se mări, expunând un rând de dinți albi perfecți.

– Bună, sunt Richard. Mă bucur să te cunosc.

Mi-am mușcat buza de jos.

– Bună, Richard. Sunt Natasha.

Privirea lui se mută de la ochii mei și se concentrează la propriile mâini.

– Cred că am scos cea mai mare parte. A mai scos câteva șervețele uscate, înlocuindu-le pe cele ude, ca să absoarbă umezeala. După ce se usucă, nici nu o să se mai vadă.

Am suspinat pentru că degetele lui mi-au atins sânii când și-a retras mâna.

Bărbatul tuși și făcu un pas înapoi, atmosfera fiind clar încărcată între noi. Acea greutate era ceva ce nu mai simțisem de foarte mult timp și se datora unei experiențe cu un bărbat pe care îl văzusem prima dată în urmă cu nici cincisprezece minute.

M-am întors spre oglindă ca să mă uit la rochie, un argintiu mai închis înlocuind roșul și chiar și începând să dispară.

– Uau, bun truc! Va trebui să-l țin minte. Mereu îmi pătez bluza la prânz.

– Dacă o ștergi, nu faci decât să împrăștii totul.

– Așa e. Între noi era o atmosferă destinsă la care nu mă așteptasem, un calm, ca și cum îl știam de ani întregi. Îți mulțumesc pentru ajutor, Richard.

– Oricând, a spus el, buzele lui arcuindu-se într-un zâmbet. Mulțumesc că nu m-ai plesnit.

– Aproape că am făcut-o, dar nu se știe, noaptea abia a început.

M-am întins și l-am lovit peste fund, care era delicios de musculos.

– Îmi rectific afirmația. Mulțumesc că nu m-ai lovit peste față. Ești bine-venită să mă lovești peste fund cât de mult vrei.

– Masochistule!

El mi-a luat mâinile și mi le-a așezat pe pieptul său.

– Sunt masochist pentru că-ți vreau mâinile pe corpul meu?

Am inspirat șocată. Între noi era clar o tensiune care cerea mai mult.

– Ar trebui să ne întoarcem până când nu fac ceva ce nu am mai făcut niciodată și probabil o să regret dimineață.

– Ai dreptate. Ar trebui să rămânem caști și puri și să nu ne lăsăm pradă acestor gânduri desfrânate.

A deschis ușa și m-a invitat să ies. Muzica nu era la fel de intensă pe hol ca în camera principală, așa că am rămas acolo.

– Cine a spus că erau desfrânate? am întrebat.

Trecuse ceva timp de când flirtasem cu un tip, mai ales cu unul care răspundea pe măsura replicilor pe care le primea.

– Am presupus că acel ceva la care te gândeai era același ceva la care mă gândeam eu și că, deși probabil nu aş avea regrete dimineață, există șansa să vreau mai mult.

Am ridicat o sprânceană.

– Mai mult decât o singură noapte? Dar tocmai ne-am întâlnit!

– Cel puțin un număr de telefon.

Mi-am țuguia buzele la el, deși eram destul de sigură că i-aș fi dat numărul meu.

– Hm, hai să vedem cum decurge noaptea!

– Asta înseamnă că o să fii partenera mea de dans în această seară? a întrebat el și și-a întins mâna.

Mi-am pus mâna într-a lui și am gemut când am simțit curentul care a trecut între noi.

– Acum mă simt ca și cum suntem la un bal de liceu. Nu mai am nevoie decât de un corsaj, de o băutură luată din barul părinților mei și sex ciudat între adolescenți, iar noaptea o să fie completă.

Bărbatul se încruntă.

– Îmi place să cred că reprezentația mea s-a îmbunătățit de la bal.

Am ridicat din umeri.

– Nu am nici un termen de comparație pentru asta în afara propriilor experiențe și – am inspirat adânc – nu există minuni pierdute printre ele.

Bărbatul s-a rezemat de unul dintre stâlpii masivi.

– Nu-mi dau seama dacă ștacheta e foarte jos sau așteptările tale sunt foarte mari.

– Poți să îi provoci orgasm unei femei? am întrebat eu cu o nuanță de provocare.

– A trecut ceva timp, dar acest lucru s-ar bucura de toată atenția mea.

Și-a umezit buzele cu limba.

I-am imitat poziția, rezemându-mă de baza lată.

– E îndeajuns ca să fii luat în considerare. Cât de mult înseamnă că a trecut ceva timp?

– Cât de mult înseamnă asta pentru tine? a contrariat el.

– Am avut trei întâlniri cu un tip în jurul Zilei Îndrăgostiților, sperând că o să avem o conexiune grozavă și că nu o să mai fiu singură la cea mai mare sărbătoare a iubirii din timpul anului, dar sexul a bătut ultimul cui în acel coșciug foarte repede.

– A fost chiar așa de rău?

– Nu sunt sigură dacă a progresat dincolo de sexul de bal. În plus, abia dacă a intrat în mine înainte să termine.

– Asta e rău.

Am fluturat o mână în aer.

– De acolo s-a tras perioada de secetă. De ce să am nevoie de un bărbat când vibratorul meu face o treabă mai bună decât a făcut orice alt bărbat vreodată?

Acel zâmbet perfect apărui din nou.

– Asta sună ca o provocare.

– Ei bine, știu că nu eziți deloc să-ți bagi mâinile în hainele mele. Faptul că ești atât de hotărât e sexy.

Probabil era cea mai ciudată primă conversație pe care am avut-o vreodată cu cineva, dar m-am lăsat dusă de val pentru că curgea atât de bine, iar tipul nu a spus nimic libidinos.

– Aș vrea ca și angajații mei să creadă asta. Pe de altă parte, probabil se roagă să mă culc cu cineva.

Rolurile se schimbaseră și voiam un răspuns la întrebarea pe care o pusesem înainte să schimbăm subiectul.

– Deci cât timp a trecut?

M-a fixat cu privirea.

– Doi ani.

Am deschis gura, uimită.

– Nu!

Și-a ridicat mâinile și și-a țuguia buzele.

– Sunt însurat cu munca. Crede-mă, nu e din lipsa dorinței sau a abilității!

– Asta schimbă situația. M-am îndreptat și mi-am strecurat brațul în jurul brațului său ca să ne îndepărtăm de locul în care eram. Înapoi la oamenii și la băutura care sper că nu o să ajungă din nou pe rochia mea!

A rămas ferm, făcându-mă să mă întorc și să-l privesc.

– Stai un pic, ce schimbă situația?

– Faptul că ești căsătorit cu munca.

– De ce?

Mi-am înclinat capul, crezând ce spusese despre acei doi ani și posibila lipsă de femei din viața lui.

– Deoarece creierul meu de femeie eliberează deja substanțe chimice și mă face să mă gândesc la mai mult decât o singură noapte.

– Substanțe chimice?

– Hormoni, spune-le cum vrei. Am dat din mână. Între noi există atracție fizică și conversația noastră e cum trebuie, iar asta mă face să-mi placă personalitatea ta din ce în ce mai mult. Apoi mă gândesc la ce se întâmplă după noaptea asta. Asta o să fie tot? Pentru că, după cum stau lucrurile, sunt deja interesată să te cunosc, ceea ce mă face să mă gândesc la un viitor cu tine, pentru că nu sunt genul ăla care trăiește doar momentul, i-am explicat eu.

– Nici eu nu sunt.

– Apoi ai zis asta și am simțit o găleată cu apă rece aruncată peste mine, deoarece acele gânduri pentru ceva mai mult au dispărut în clipa în care am înțeles că în lumea ta nu o să existe loc pentru ceva mai mult în afară de seara asta.

Bărbatul m-a privit fără să clipească.

– Ești atât de interesantă!

M-am încruntat și m-am uitat la el.

– Nu suport cuvântul ăsta.

– De ce?

– Pentru că poate să însemne atâtea lucruri.